

חנה – אשת מופת ודמות נצחית

בדמותה של חנה המתגלית בסיפור המקראי¹ אנו פוגשים דמות מופת אשר עולה על כל דמות נשית במקרא.

דמות מופת זו מואדרת ומועצמת באמצעות גילויים בסיפורי הבבואה, הזיקות הגלויות והסמויות של דמויות דגולות במקרא.

חנה מועלית לדרגה הגבוהה ביותר של אישה, אישה לדוגמה. היא מהווה מודל לחיקוי במישור האישי - משפחתי כאישה פאסיבית שהפכה לאישה אקטיבית מבלי ששברה מוסכמות חברתיות.

במישור המוסרי והדתי- המסרים המוסריים והדתיים מפורטים וממחישים את משמעות האמונה השלמה באל אחד הלכה למעשה.

התנהגותה של חנה היא דוגמה למימוש ערכים דתיים, משפחתיים וחברתיים אשר באים לידי ביטוי במעשיה ומוכיחים שפיה וליבה שווים.

הגדולה של חנה מאופיינת גם במשיכה לנס המופלא שבקורותיה, בהזדהות העמוקה שהיא מעוררת ובשאיפה להתקרב לדמותה הנעלה.

דמותה של חנה מסתמנת כמיתוס שיש בה מן הפלאי בשל קורותיה ומכלול התכונות המעצבות את דמותה וייחודה.

- הסופר המקראי השקיע את מיטב יכולת היצירה שבו בספרו את קורותיה של חנה. הוא הצליח להעלות את חנה לדרגה גבוהה של אשת מופת ודמות נצחית תוך כדי בניית סיפור עלילתי פשוט לכאורה, שיש בו רובד של כוחות מניעים ומשהים, עם שפע רמזים, זיקות דימויים וניגודים הנותנים מרווח רב לקוראים החושבים לשפוט, להבין, למלא את הפערים ולהכיר בדמות מופלאה.

¹ תנ"ך, ספר שמואל פרק א ופרק ב פסוקים א-כב
¹ מקראות בארץ המראות, פרופסור יאיר זקוביץ